

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 16. новембар 2015. године
БАЊА ЛУКА

Број 94 Год. XXIV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-1000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1680

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ

Проглашавам Закон о порезу на добит, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 29. октобра 2015. године, а Вијеће народа 9. новембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о порезу на добит није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3601/15
10. новембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се опорезивање добити правних лица у Републици Српској и страних правних лица која остварују приход у Републици Српској.

Члан 2.

Појмови у смислу овог закона имају следеће значење:

- 1) правно лице је лице које је регистровано за самостално обављање дјелатности ради стицања добити у складу са законима Републике Српске,
- 2) страном правном лицем је правно лице које има сједиште у иностранству,
- 3) пословна јединица страног правног лица (у даљем тексту: стално мјесто пословања) је стално мјесто пословања страног правног лица гдје се пословање одвија у потпуности или дјелимично,
- 4) камага представља било који износ који треба да се плати у новцу или натури за коришћење новца, било да се плаћа обавеза по дугу или депозиту или у складу са уговором о лизингу, продаји на отплату или некој другој врсти продаје на одгођено плаћање,

5) основица имовине је цијена коштања или набавна цијена неке имовине и користи се за израчунавање добити и губитка од продаје или трансфера имовине и у сврху амортизације,

6) усклађена основица имовине је основица умањена за амортизацију и увећана за трошкове инвестирања и друге трошкове који се не одбијају, а који повећавају вриједност имовине,

7) инвестициона имовина је сва имовина коју посједује порески обвезник, а која се не користи за обављање дјелатности пореског обвезника и

8) финансијска институција обухвата банке, осигуравајућа друштва, друштва за реосигурање, лизинг друштва, микрокредитна друштва, берзе, добровољне пензионе фондове, друштва за управљање инвестиционим фондовима, инвестиционе фондове, брокерска и дилерска друштва.

ГЛАВА II ПОРЕСКИ ОБВЕЗНИК

Члан 3.

У складу са одредбама овог закона, порески обвезник је:

- 1) правно лице из Републике Српске за добит коју оствари из било ког извора у Републици Српској, Федерацији БиХ, Брчко Дистрикту БиХ или у иностранству,
- 2) пословна јединица правног лица са сједиштем у Федерацији БиХ или Брчко Дистрикту БиХ за добит коју оствари на територији Републике Српске,
- 3) страном правно лице које обавља дјелатност и има стално мјесто пословања у Републици Српској, за добит која се односи на то стално мјесто пословања,
- 4) страном правно лице које остварује приход од непокретности које се налазе у Републици Српској, за добит која се односи на те непокретности,
- 5) страном правно лице које остварује приход у Републици Српској, а није обухваћено т. 3) и 4) овог члана, опорезује се порезом по одбитку у складу са главом VI овог закона и
- 6) правно лице наведено у т. 1), 2) и 3) овог члана и у случају да својом пословном дјелатношћу оствари губитак у тој пореској години.

Члан 4.

(1) Порез на добит не плаћају следећа лица:

- 1) Централна банка Босне и Херцеговине,
- 2) органи и институције Републике Српске и јединице локалне самоуправе,

3) привредна друштва основана у складу са прописима о запошљавању инвалида,

4) јавне установе, овлашћени регулаторно-надзорни органи финансијског сектора, заводи, вјерске заједнице, политичке партије, синдикати, коморе, удружења, добровољна ватрогасна друштва, заједнице, савези, друштва, задужбине, фондације и друга правна лица која су регистрована за обављање недобитне дјелатности и која остварују приходе: из буџета или јавних фондова, од спонзорства или донација у новцу или натури, чланарина, као и приходе од продаје или преноса добара, осим добара која се користе или су се користила за обављање дјелатности на тржишном основу.

(2) Уколико лица из става 1. тачка 4) овог члана врше и дјелатности на тржишном основу и остварују приходе из тржишних извора, обвезници су пореза на добит, за добит коју остваре обављањем таквих дјелатности.

ГЛАВА III ПОРЕСКА ОСНОВИЦА

Члан 5.

(1) Пореска основица за пореску годину је разлика између опорезивих прихода и расхода који се одбијају за ту пореску годину, у складу са овим законом.

(2) Приликом утврђивања пореске основице, добит пословне јединице правног лица са сједиштем у другом ентитету или Брчко Дистрикту БиХ одговара оној добити коју би остварила пословна јединица да је самостално и независно правно лице, која обавља исту дјелатност под истим или сличним условима као и правно лице чија је пословна јединица.

1. Усклађивање прихода

Члан 6.

Опорезиви приход у циљу израчунавања пореске основице укључује укупан приход исказан у билансу успјеха, у складу с прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим прихода који у складу са овим законом имају другачији третман.

Члан 7.

Сљедећи приходи се не укључују у обрачун пореске основице:

1) дивиденда и удјели у добити у другом правном лицу са сједиштем у Републици Српској, уколико се исплаћују из добити на коју је обрачунат и плаћен порез на добит,

2) приход у облику номиналне или уговорене камате на дужничке хартије од вриједности које емитује Република Српска и јединице локалне самоуправе у њеном саставу,

3) камата на депозите у банци,

4) добици утврђени директно у капиталу,

5) приход од укидања резервисања,

6) приходи од усклађивања вриједности имовине, која у складу са овим законом подлијеже амортизацији и

7) приходи по основу усклађивања вриједности залиха.

2. Усклађивање расхода

Члан 8.

Ради израчунавања пореске основице признају се расходи исказани у билансу успјеха у складу с прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, осим расхода који у складу са овим законом имају другачији третман.

Члан 9.

Сљедећи расходи се не признају при утврђивању пореске основице:

1) расходи који се не могу доказати вјеродостојним књиговодственим исправама,

2) камате због неблаговремено плаћених обавеза,

3) новчане казне, уговорне казне и пенали,

4) расходи принудне наплате јавних прихода,

5) расходи који се односе на неопорезиви приход из члана 7. овог закона,

6) губици на залихама због истека рока трајања залиха, као и расходи у вези са уништењем тих залиха,

7) исправка вриједности појединачних потраживања од лица којима се истовремено дугује,

8) поклони и прилози дати политичким странкама и организацијама,

9) порез по одбитку из главе VI овог закона, који је обрачунат и плаћен на терет исплатиоца,

10) губици утврђени директно у капиталу,

11) расходи од усклађивања вриједности имовине, која у складу с овим законом подлијеже амортизацији,

12) расходи који нису у вези са дјелатношћу коју порески обвезник обавља, осим ако ти расходи могу довести до остварења прихода по истом основу и

13) расходи по основу усклађивања вриједности залиха.

Члан 10.

(1) Трошкови материјала и набавна вриједност продате робе признају се у износима обрачунатим примјеном просјечне пондерисане цијене или FIFO (енгл. first input - first output) методе, у складу са прописима којима се уређује рачуноводство.

(2) Набавна вриједност залиха на почетку и на крају пореске године исказује се примјеном исте методе утврђивања набавне вриједности залиха.

Члан 11.

(1) Губицима на залихама сматрају се губици који настају током чувања, при манипулацији, као последица природних утицаја, технолошких процеса или као последица предузимања неопходних радњи у поступку чувања, производње и промета залиха.

(2) Губици на залихама по основу квара, лома, کالا и растура признају се као порески допустиви расходи до износа прописаног нормативом расхода од количине робе која је у одређеном периоду набављена, прерађена, произведена или продата.

(3) Утврђивање губитака на залихама врши пописна комисија пореског обвезника и о извршеном попису обавезно сачињава записник и пописну листу, који се сматрају књиговодственом исправом, без које се губитак залиха не може признати.

(4) За утврђивање губитка на залихама код пореских обвезника на које се не може примјенити норматив из става 2. овог члана, примјениће се одговарајући нормативи Привредне коморе Републике Српске.

(5) Мањак залиха који се може правдати вишом силом је порески признат расход, највише до износа који је евидентиран у пословним књигама пореског обвезника, а мањак се утврђује пописом од пописне комисије надлежног органа, о чему се сачињава записник и пописна листа. У смислу овог закона, под вишом силом подразумијевају се елементарне непогоде и природне катастрофе (поплава, пожар, земљотрес и друго) проглашене на основу акта надлежног органа.

(6) Министар финансија (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се прописују нормативи из става 2. овог члана.

Члан 12.

(1) Амортизација сталних средстава признаје се као расход у износу обрачунатом на набавну вриједност по линеарном методу примјеном годишњих амортизационих стопа.

(2) Сталним средствима се сматрају нематеријална средства, осим гудвила (енгл. goodwill) и материјална средства (непокретности, постројења, опрема и биолошка средства), чији је вијек употребе дужи од 12 мјесеци.

(3) Амортизацији не подлијежу земљишта, шуме и слична обновљива природна богатства, инвестициона имовина, споменици културе и умјетничка дјела.

(4) Амортизација сталних средстава признаје се као расход од првог дана мјесеца који слиједи након мјесеца у којем је друготрајна имовина стављена у употребу.

(5) Не признају се расходи амортизације средства са којима се не обавља дјелатност пореског обвезника.

(6) Не признаје се као порески расход амортизација обрачуната на отписану основицу средства.

(7) Амортизација је порески признат расход само за средства која су у власништву пореског обвезника.

(8) Изузетно од става 7. овог члана, амортизација је порески признат расход закупцу средстава набављених финансијским лизингом.

(9) Уколико купац побољша изнајмљену имовину, закупцу је дозвољен одбитак за амортизацију у износу амортизације обрачунате за вриједност побољшања, а у случају да закуп истекне прије истека вијека амортизације и не дође до продужења закупа, тада купац има право на одбитак до оног износа који није амортизован у тренутку раскида закупа.

(10) Неотписана вриједност сталних средстава уништених услед елементарних непогода или природних катастрофа (поплава, пожар, земљотрес и друго) проглашених на основу акта надлежног органа с којима се не може обављати дјелатност је порески признат расход.

(11) Средства уништена услед елементарних непогода пописом утврђује пописна комисија надлежног органа, а о извршеном попису сачињава се обавезно записник и пописна листа.

(12) Министар доноси правилник којим се прописују мјернице за примјену годишњих амортизационих стопа и уобичајени период рада.

Члан 13.

(1) У сврху умањења пореске основице расходи по основу следећих резервисања могу се одбити:

- 1) за трошкове у гарантном року,
- 2) за трошкове обнављања природних богатстава, уколико нису претходно укључена у набавну вриједност природног богатства,
- 3) за задржане кауције и депозите и
- 4) за накнаде и бенефиције запослених.

(2) Расходи по основу резервисања из става 1. овог члана признају се у периоду када она буду искоришћена, односно када обавеза буде измирена и дође до одлива ресурса по основу датог резервисања, под условом да су претходно призната у билансу успјеха.

(3) Ако износ стварно насталих расхода по основу резервисања буде већи од претходно формираног резервисања, разлика се признаје као пореско допустив расход у пореском периоду у којем је настао.

Члан 14.

(1) Обрачунате камате и припадајући трошкови по основу зајма за обављање пословне дјелатности признају се на терет расхода само ако износ камате и припадајућих трошкова који се одбија представља обавезу пореске године у којој се одбијање врши.

(2) Уколико матично правно лице не искористи право на одбитак камате по основу зајма, то право могу искористити зависна правна лица сразмјерно износу искоришћеног зајма.

Члан 15.

Издаци за репрезентацију у вези са пословном дјелатношћу пореског обвезника признају се у износу од 30% од трошкова репрезентације (извођење пословних партнера у угоститељске објекте, на спортске приредбе, у позоришта, трошкови рекреације и слично), под условом да су настали ради унапређивања пословања, да су документовани и да њихов прималац није повезано лице.

Члан 16.

Донације у хуманитарне, социјалне, културне и спортске сврхе су порески признат расход у износу до 3% од укупног прихода у тој пореској години.

Члан 17.

Расходи по основу спонзорства су порески признат расход у износу до 2% од укупног прихода у тој пореској години.

Члан 18.

Расходи по основу рекламација производа и услуга признају се приликом утврђивања пореске основице највише до износа од 3% од пословног прихода у тој пореској години.

Члан 19.

Накнадно одобрени попуст признаје се при утврђивању пореске основице код даваоца попушта, под условом да се попуст односи на текућу пореску годину, да је унапријед уговорен и да је доказан вјеродостојном књиговодственом исправом.

Члан 20.

Пореском обвезнику се признају расходи по основу датих стипендија ученицима и студентима који су на редовном школовању до износа на који се не плаћа порез на доходак.

Члан 21.

(1) Пореским обвезницима, изузев финансијских институција, признаје се на терет расхода исправка вриједности сумњивог потраживања која проистекне у вези са продајом робе или услуга, али само ако је приход од продаје био претходно укључен у пореску основицу пореског обвезника.

(2) Потраживање из става 1. овог члана сматра се сумњивим ако није наплаћено у року од 12 мјесеци од дана доспијећа потраживања на наплату и ако је порески обвезник предузео најмање једну од следећих мјера за наплату тог потраживања, ако је:

- 1) угужио потраживање,
- 2) поднио захтјев за извршење надлежном суду,
- 3) покренуо поступак принудне наплате,
- 4) потраживање пријављено у стечајном поступку над дужником или
- 5) постигнут споразум са дужником у поступку ликвидације или стечаја.

(3) Сумњива потраживања која су призната као расход, а касније се наплате, укључују се у пореску основицу за пореску годину у којој је извршена наплата.

Члан 22.

(1) Финансијским институцијама, осим осигуравајућим друштвима, признају се расходи по основу индиректног отписа пласмана који су у складу са интерним актима финансијске институције исказани у билансу успјеха у пореском периоду, а највише до износа које прописује Агенција за банкарство Републике Српске за категорије кредита Б, Ц, Д и Е.

(2) Осигуравајућим и реосигуравајућим друштвима признају се расходи математичких резерви, које су они дужни да формирају према прописима Агенције за осигурање Републике Српске, под условом да је резерва укључена у биланс успјеха.

(3) Расходи по основу техничких резерви осигуравајућих друштава, осим математичких резерви, признају се приликом умањења пореске основице у висини до 20% износа формираних резерви према прописима Агенције за осигурање Републике Српске, под условом да је резерва укључена у биланс успјеха.

(4) Сва отписана, исправљена и друга потраживања за која је извршено резервисање, а која се касније наплате, у моменту наплате улазе у приходе који се опорезују у складу са овим законом.

Члан 23.

Пословној јединици правног лица са сједиштем у другом ентитету или Брчко Дистрикту БиХ признају се општи

и административни трошкови тог правног лица који су у вези са приходом пословне јединице, а највише до висине учешћа прихода те пословне јединице у укупном приходу тог правног лица.

3. Капитални добици и губици и порески губитак

Члан 24.

(1) Капитални добици или губици представљају разлику између продајне цијене и усклађене основице имовине која се остварује продајом или трансфером на други начин сталних средстава или инвестиционе имовине.

(2) Продајном цијеном из става 1. овог члана сматра се уговорена цијена, односно тржишна цијена коју утврђује Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) ако утврди да је уговорена цијена нижа од тржишне.

(3) Капитални добици или губици који настану у току пореске године признају се приликом утврђивања пореске основице.

Члан 25.

(1) Порески губитак представља негативну разлику између прихода и расхода у поступку утврђивања пореске основице.

(2) Порески губитак из става 1. овог члана преноси се и надокнађује умањивањем пореске основице у наредних пет година.

(3) Уколико порески обвезник има губитак у више пореских година, порески губитак из раније пореске године надокнађује се прије пореског губитка из новије пореске године, а рок од пет година за пренос и одбијање пореског губитка од пореске основице тече посебно за сваки порески губитак.

(4) Када је ријеч о страним правним лицима која обављају пословну дјелатност на основу сталног мјеста пословања у Републици Српској, узимају се у обзир само опорезиви приходи и расходи који се одбијају, а односе се на то стално мјесто пословања.

(5) Када правно лице из Републике Српске оствари порески губитак који се односи на пословну јединицу у Федерацији БиХ или Брчко Дистрикту БиХ, тај губитак се не може одбити од пореске основице тог правног лица у Републици Српској, нити се пореска основица пореза на добит пословне јединице у Републици Српској правног лица из Федерације БиХ или Брчко Дистрикта БиХ може умањити за губитак тог правног лица из Федерације БиХ или Брчко Дистрикта БиХ.

(6) Када правно лице из Републике Српске оствари губитак који се односи на стално мјесто пословања у иностранству, тај губитак се не може одбити од пореске основице тог правног лица у Републици Српској.

(7) Министар правилником прописује садржај и облик обрасца прегледа насталих, искоришћених и неискоришћених пореских губитака.

4. Умањење пореске основице за улагање у производњу и запошљавање

Члан 26.

(1) Обвезник који на територији Републике Српске изврши улагање у опрему, постројења и непокретности за обављање регистроване производне дјелатности има право на умањење пореске основице за вриједност извршеног улагања.

(2) Министар доноси рјешење којим утврђује листу дјелатности које се сматрају производним дјелатностима из става 1. овог члана.

(3) Опремом и постројењем из става 1. овог члана сматра се опрема и постројења која се непосредно користе у процесу производње, односно прераде.

(4) Непокретностима из става 1. овог члана сматрају се нови грађевински објекти и земљиште испод њих, а који

непосредно служе за обављање дјелатности из става 2. овог члана.

(5) Умањење пореске основице врши се у пореском периоду у којем су опрема, постројења или непокретности из става 1. овог члана стављени у употребу.

(6) Обвезник не може остварити право на умањење пореске основице за опрему, постројења или непокретности које је стекао поклоном.

(7) У случају да су опрема, постројења или непокретности из става 1. овог члана набављени финансијским лизингом, пореска основица се умањује за вриједност отплаћене главнице лизинга у том пореском периоду.

(8) Уколико порески обвезник отуђи или да на коришћење опрему, постројење или непокретност прије истека периода од три године од тренутка њиховог стављања у употребу, губи право из става 1. овог члана и дужан је да обрачуна и плати порез који би био плаћен да није користио право на умањење пореске основице уз припадајућу камату у складу са законом.

Члан 27.

(1) Порески обвезник који у једној календарској години запосли најмање 30 нових радника на неодређено вријеме има право на умањење пореске основице за износ плаћеног пореза на доходак и доприноса за те раднике.

(2) Право на умањење пореске основице из става 1. овог члана порески обвезник може остварити уколико запосли раднике који се налазе на евиденцији Завода за запошљавање Републике Српске.

(3) Право на умањење пореске основице из става 1. овог члана остварује се на крају пореског периода, у години у којој су радници запослени, а након што Пореска управа утврди да се у евиденцији Јединственог система регистрације, наплате и контроле доприноса налази 30 радника више код тог пореског обвезника у односу на крај претходног пореског периода.

(4) Новозапосленим радником из става 1. овог члана сматра се радник са којим је закључен уговор о раду на неодређено вријеме, у складу са прописима којима се уређују радни односи.

(5) Новозапосленим радником из става 1. овог члана не сматрају се лица која су била запослена у зависном или матичном правном лицу пореског обвезника.

(6) Уколико порески обвезник не задржи број радника по основу којих је остварио право на умањење пореске основице најмање три године, не рачунајући годину у којој су запослени, губи право из става 1. овог члана и дужан је да обрачуна и плати порез који би био плаћен да није користио право на умањење пореске основице уз припадајућу камату у складу са законом.

5. Порески третман статусних промјена и ликвидације

Члан 28.

(1) Ако наступи ликвидација пореског обвезника, добит или губитак утврђује се у периоду док траје поступак ликвидације и он се наставља на посљедњи порески период.

(2) Почетни биланс за период ликвидације идентичан је билансу на крају претходног пореског периода, а ако такав биланс не постоји, вриједност имовине и обавеза утврђује се процјеном.

(3) Завршни биланс периода ликвидације показује имовину која се расподељује на ликвидацијску добит или ликвидацијски губитак.

(4) Имовина се на крају периода ликвидације процјењује по тржишној вриједности.

(5) У случају стечаја, примјењују се одредбе ст. 1. до 4. овог члана.

Члан 29.

(1) Спајањем, припајањем и подјелом сматрају се оне статусне промјене које су извршене у складу са законом којим се уређује област привредних друштава.

(2) Права и обавезе спојених, припојених или подијелених пореских обвезника преузима правни сљедбеник.

(3) Порески обвезници који се спајају, припајају или дијеле достављају Пореској управи финансијске извјештаје и пореску пријаву, рачунајући до дана који претходи дану спајања, припајања или подјеле.

Члан 30.

(1) Ако при спајању, припајању или подјели из члана 29. овог закона постоји континуитет у опорезивању, сматра се да порески обвезник наставља дјелатност, те да то нема утицаја на опорезивање.

(2) Континуитет у опорезивању, у смислу става 1. овог члана, постоји ако при преносу на друго правно лице не долази до промјена у процјени имовине и обавеза.

(3) Ако се приликом спајања, припајања или подјеле не настављају водити исте књиговодствене вриједности преузете имовине и обавеза, разлика капитала која из промјене произлази сматра се опорезивом добити.

(4) Ст. 1. и 2. овог члана примјењују се независно од тога да ли је ријеч о једном или више лица која су извршила пренос, односно лица која настају.

6. Трансакције између повезаних лица (Правила о трансферним цијенама)

Члан 31.

(1) Трансферном цијеном сматра се цијена настала у вези са трансакцијама средствима и стварањем обавеза између повезаних лица.

(2) Једно лице је повезано са другим када то лице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или капиталу тог другог лица или када исто лице или иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или капиталу оба лица.

(3) Лице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или капиталу другог лица када то лице поседује непосредно или посредно најмање 25% акција или удјела у другом правном лицу или када то лице има фактичку могућност да контролише пословне одлуке другог лица.

(4) Лице има фактичку могућност контроле над пословним одлукама другог лица када:

1) има или контролише 25% или више гласачких права у другом правном лицу,

2) има контролу над састављањем одбора директора другог правног лица,

3) има право на учешће у добити другог лица од 25% или више,

4) је члан породице или повезано лице са чланом породице или

5) на други начин има фактичку контролу над пословним одлукама другог лица.

(5) Члановима породице из става 4. тачка 4) овог члана сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, дјeca и усвојеници, родитељи и усвојиоци, браћа и сестре, односно сродници у правој линији без обзира на степен, у побочној линији до трећег степена, као и тазбинско сродство до другог степена.

Члан 32.

(1) Порески обвезник који има једну или више трансакција са повезаним лицима дужан је да утврди своју опорезиву добит на начин који је у складу с принципом "ван дохвата руке".

(2) Пореска основица пореског обвезника који има једну или више трансакција с повезаним лицима у складу је са принципом "ван дохвата руке" уколико се услови под којима се трансакције са повезаним лицима обављају не разликују од услова који би постојали између неповезаних лица у упоредивим трансакцијама обављеним под упоредивим околностима.

(3) Трансакција између неповезаних лица из става 2. овог члана је упоредива са трансакцијом између повезаних лица:

1) када не постоје значајне разлике између трансакција које би могле да материјално утичу на финансијски индикатор који се испитује у складу са одговарајућом методом за провјеру трансферних цијена или

2) када је, упркос постојању значајних разлика из тачке 1) овог става, разумним прецизним прилагођавањима релевантног финансијског индикатора елиминисан ефекат таквих разлика.

(4) Уколико услови трансакције са повезаним лицем нису у складу с принципом "ван дохвата руке", Пореска управа ће повећати пореску основицу пореског обвезника тако што ће или повећати опорезиви приход или смањити признате расходе да би се остварила усклађеност са принципом "ван дохвата руке".

Члан 33.

(1) За утврђивање усклађености трансакција између повезаних лица са принципом "ван дохвата руке" користи се једна од сљедећих метода:

1) метода упоредиве цијене на тржишту,

2) метода цијене коштања увећана за уобичајену зарату (метода трошкова увећаних за бруто маржу),

3) метода препродајне цијене,

4) метода трансакционе нето марже,

5) метода подјеле добити,

6) било која друга метода којом је могуће утврдити цијену трансакције по принципу "ван дохвата руке", под условом да примјена метода наведених у т. 1) до 5) овог става није могућа.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, приликом утврђивања цијене трансакције по принципу "ван дохвата руке" може се користити и комбинација више метода, када је то потребно.

Члан 34.

(1) Порески обвезник који има трансакције са повезаним лицима обавезан је да у вријеме подношења пореске пријаве пореза на добит поседује документацију о трансферним цијенама, која садржи довољно података и анализе на основу којих се може потврдити да су услови трансакција са повезаним лицима у складу са принципом "ван дохвата руке".

(2) Порески обвезник дужан је да документацију и анализу о трансферним цијенама из става 1. овог члана достави Пореској управи у року од 30 дана од дана пријема захтјева Пореске управе за њену доставу.

(3) Порески обвезник који има трансакције са повезаним лицем у износу изнад прага који пропише министар дужан је да поднесе годишњу пријаву контролисаних трансакција.

Члан 35.

Министар доноси правилник којим се уређује примјена правила о трансферним цијенама из чл. 31, 32, 33. и 34. овог закона.

ГЛАВА IV ПОРЕСКА СТОПА, ПОРЕСКА ГОДИНА, ПРИЈАВА И АКОНТАЦИЈЕ

Члан 36.

(1) Порез на добит плаћа се по стопи од 10% на пореску основицу за ту пореску годину.

(2) Порез по одбитку утврђује се по стопи и на начин који је прописан одредбама у глави VI овог закона.

Члан 37.

(1) Пореска година за правна лица је календарска година.

(2) У случају када правно лице постане порески обвезник током пореске године или престане да буде порески обвезник током пореске године, пореска година је период у календарској години када је одређено правно лице било порески обвезник.

(3) Уколико страном правно лице обавља пословну дјелатност преко сталног мјеста пословања у Републици Српској, онда се пореска година страног правног лица може користити за утврђивање добити која се односи на то стално мјесто пословања у Републици Српској на основу посебног акта Министарства финансија.

Члан 38.

(1) Пореска пријава за пореску годину подноси се Пореској управи најкасније у року од 90 дана након завршетка пореске године, а у случају календарске пореске године, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(2) Порески обвезник је дужан да плати порез на добит по коначној пријави у року из става 1. овог члана.

Члан 39.

(1) Порез на добит плаћа се аконтативно, мјесечно, до десетог у мјесецу за претходни мјесец, а на основу података из годишње пореске пријаве за претходну пореску годину.

(2) Уколико порески обвезник планира да ће у текућој години остварити већу или мању добит, може поднијети захтјев за утврђивање аконтације пореза на добит у складу са планом.

(3) Правно лице које се први пут региструје као порески обвезник дужно је да поднесе пореску пријаву са процјеном добити до краја пореске године у року од 30 дана од дана почетка обављања пословне дјелатности.

(4) Министар доноси правилник којим прописује садржај и форму образаца из овог члана и члана 38. овог закона.

ГЛАВА V ОПОРЕЗИВАЊЕ СТРАНИХ ПРАВНИХ ЛИЦА ЗА ПРИХОД ОСТВАРЕН У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 40.

(1) Страно правно лице које обавља пословну дјелатност преко сталног мјеста пословања у Републици Српској плаћа порез на добит на пореску основицу која се односи на то стално мјесто пословања.

(2) Пореска основица из става 1. овог члана одређује се у складу са одредбама које су прописане у глави III овог закона, тако да се:

1) само приходи који се односе на стално мјесто пословања укључују у утврђивање пореске основице и

2) само расходи који су у вези са приходима тог сталног мјеста пословања укључују у расходе који се одбијају.

(3) Камата и припадајући трошкови по основу зајма, које одобрава страном правно лице свом сталном мјесту пословања, не признају се као расход сталног мјеста пословања.

(4) Расходи сталног мјеста пословања према свом сједишту по основу ауторског права и сродних права и права индустријске својине не признају се.

(5) Сталном мјесту пословања у Републици Српској признају се општи и административни трошкови страног правног лица који су у вези са приходима сталног мјеста пословања, а највише до висине учешћа прихода сталног мјеста пословања у укупном приходу страног правног лица.

(6) Трошкови из става 5. овог члана доказују се актом страног правног лица о критеријумима и методама алокације, те другим доказима којима се доказује да су дати трошкови у вези са остварењем прихода сталног мјеста пословања у Републици Српској.

Члан 41.

(1) Стално мјесто пословања страног правног лица је мјесто у Републици Српској гдје страном правно лице обавља дјелатност у Републици Српској у цијелости или дјелимично, а подразумијева нарочито:

1) мјесто руковођења, филијалу, канцеларију, творницу, продавницу, радионицу, рудник, извор нафте или гаса, каменолом или неко друго мјесто експлоатације природних ресурса на територији Републике Српске и

2) мјесто извођења грађевинских, инсталатерских или монтажерских радова у Републици Српској, као и мјесто инсталације или структуре које се користе у истраживању или експлоатацији природних ресурса или дјелатност надзора у вези са наведеним активностима.

(2) Мјесто гдје друго физичко или правно лице послује у име страног правног лица и има овлашћење да закључује уговоре у име тог страног правног лица, сматра се сталним мјестом пословања страног правног лица.

(3) Мјесто гдје домаће физичко или правно лице, без овлашћења да закључује уговоре у име страног правног лица, послује у име страног правног лица држећи залихе производа или трговачке робе из којих обавља редовне испоруке у име страног правног лица, сматра се сталним мјестом пословања страног правног лица.

(4) Стално мјесто пословања не обухвата:

1) коришћење од правног лица било каквог простора само у сврху смјештаја или излагања производа или робе која припада том правном лицу,

2) одржавање залихе производа или робе која припада правном лицу само у сврху чувања и излагања,

3) одржавање залихе производа или робе која припада правном лицу само у циљу обраде и дораде од другог правног лица,

4) продају производа или робе која припада правном лицу, а која је била изложена за вријеме сајма или изложбе уколико су ти производи или роба продати најкасније у року од мјесец дана од затварања сајма или изложбе,

5) мјесто обављања активности ради набавке производа или робе или прикупљања информација за правно лице,

6) мјесто обављања активности ради извршења било какве дјелатности припремне или помоћне природе за правно лице и

7) мјесто обављања активности за било коју комбинацију дјелатности у горенаведеним случајевима, с тим да је цјелокупна дјелатност која се врши на том мјесту пословања по својој природи припремна или помоћна.

(5) Страно правно лице нема стално мјесто пословања у Републици Српској ако врши привредну дјелатност у Републици Српској преко брокера, генералног консигнационог агента или другог агента са самосталним статусом, с тим да је та дјелатност агента његова редовна привредна дјелатност.

(6) Страно правно лице нема стално мјесто пословања у Републици Српској ако је под пословном контролом правног лица из Републике Српске или од лица које врши привредну дјелатност у Републици Српској, било преко сталног мјеста пословања или на неки други начин.

(7) Изузетно од начина одређивања сталног мјеста пословања из ст. 1. до 6. овог члана, ако уговор о избјегавању двоструког опорезивања на другачији начин уређује стално мјесто пословања у односу на одредбе овог закона, примјениће се одредбе тог уговора.

Члан 42.

Порески обвезник из члана 3. т. 1, 2. и 3. овог закона који закључи уговор о обављању послова са страним правним лицем који те послове обавља путем сталног мјеста пословања дужан је да обавијести Пореску управу о закључењу и битним елементима тог уговора у року од пет дана од дана његовог закључења.

Члан 43.

(1) Страно правно лице које остварује приход од непокретности које се налазе у Републици Српској плаћа порез на добит која се односи на ту врсту прихода.

(2) Приход од непокретности које се налазе у Републици Српској укључује сљедеће:

1) приход од изнајмљивања или других права за коришћење непокретности које се налазе у Републици Српској,

2) добитак од преноса права власништва или другог права у вези са непокретностима које се налазе у Републици Српској,

3) добитак од преноса акција страног правног лица, уколико је већи дио вриједности имовине тог лица непокретност која се налази у Републици Српској и

4) приход остварен од искоришћавања природних ресурса који се налазе у Републици Српској, укључујући добитак од преноса било ког права који се односи на те природне ресурсе.

(3) Пореска основица за непокретности које се налазе у Републици Српској утврђује се у складу с одредбама наведеним у глави III овог закона и подноси се годишња пореска пријава.

ГЛАВА VI

ПОРЕЗ ПО ОДБИТКУ ОД ПРИХОДА КОЈЕ СТРАНО ПРАВНО ЛИЦЕ ОСТВАРИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 44.

(1) Порез по одбитку обрачунава се и плаћа при исплати прихода страном правном лицу примјеном стопе 10% на износ прихода страног правног лица, уколико уговором о избјегавању двоструког опорезивања није другачије уређено.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, порез по одбитку обрачунава се и плаћа при исплати прихода од дивиденде и удјела у добити страног правног лица примјеном стопе од 5% на износ тог прихода, уколико уговором о избјегавању двоструког опорезивања није другачије уређено.

Члан 45.

Порез по одбитку плаћа се на следеће исплате прихода страном правном лицу:

- 1) дивиденде и удјеле у добити,
- 2) камате,
- 3) накнаде по основу ауторског права и сродних права и права интелектуалне својине (права на репродукцију књижевних, умјетничких, научних и кинематографских дјела, патенте, лиценце, права на употребу имена, дизајн, модел, заштитни знак, нацрт, план и друга слична права),
- 4) за извођење естрадног, забавног, умјетничког или спортског програма у Републици Српској,
- 5) за истраживање тржишта, рекламу и промоцију, руковођење, консалтинг, пореско и пословно савјетовање, ре-визорске, рачуноводствене и правне услуге,
- 6) за премије осигурања за осигурање или реосигурање од ризика у Републици Српској,
- 7) за телекомуникационе услуге између Републике Српске и стране државе и
- 8) за закуп покретне имовине.

Члан 46.

Порез по одбитку не плаћа се на:

- 1) добит враћену у земљу страног правног лица која се односи на његово стално мјесто пословања у Републици Српској, при чему добит враћена у земљу значи преосталу добит страног правног лица након плаћеног пореза на добит у Републици Српској,
- 2) камате по кредитима и зајмовима коришћеним од правног лица из Републике Српске и сталног мјеста пословања страног правног лица у Републици Српској за улагање у опрему, постројења и непокретности у смислу члана 26. овог закона и
- 3) приходе у облику номиналне или уговорене камате на дужничке хартије од вриједности које емитује Република Српска и јединице локалне самоуправе у њеном саставу.

Члан 47.

(1) Порески обвезник из Републике Српске (у даљем тексту: исплатилац) који исплаћује страном правном лицу

приходе из члана 45. овог закона, дужан је да одбије порез од износа прихода страног правног лица и да одбијени порез уплати на рачун јавних прихода Републике Српске.

(2) Плаћени порез по одбитку у складу с овим чланом је коначан порез у вези са тим приходом страног правног лица.

(3) Уколико исплатилац приликом исплате прихода из члана 45. овог закона не одбије порез по одбитку од тог прихода, дужан је да обрачуна и плати порез на исплаћени износ по стопи из члана 44. овог закона.

Члан 48.

(1) Исплатилац подноси годишњу пореску пријаву Пореској управи у року из члана 38. овог закона.

(2) Годишња пријава за порез по одбитку обухвата следеће информације о сваком страном правном лицу у чије име је извршено одбијање пореза за ту годину:

- 1) назив страног правног лица и земља његовог мјеста пословања,
- 2) врста и укупан износ прихода,
- 3) износ обрачунаог пореза и
- 4) износ уплаћеног пореза по одбитку.

Члан 49.

Пореска управа дужна је да на захтјев страног правног лица изда увјерење о плаћеном порезу по одбитку у Републици Српској, уколико је порез одбијен од прихода страног правног лица.

ГЛАВА VII

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 50.

(1) Уколико порески обвезник остварује приход у иностраној држави, а приход се опорезује и у Републици Српској и у иностраној држави, онда се порез плаћен иностраној држави, било да је непосредно плаћен или по одбитку који уплаћује друго лице, одбија од пореза на добит предузећа у Републици Српској, уколико такво правно лице из Републике Српске не изабере да се порез у иностранству третира као расход који се одбија приликом утврђивања пореске основице за пореску годину.

(2) Умањење пореза на добит за плаћени порез у иностранству за пореску годину не може бити веће од износа пореза на добит утврђеног примјеном стопе пореза на добит наведеног правног лица за ту пореску годину у Републици Српској.

(3) Порески обвезник може умањити порез на добит за порез плаћен у иностранству, уколико достави одговарајућу документацију коју овјери пореска институција стране државе да је порез плаћен у иностраној држави.

Члан 51.

(1) Уколико порески обвезник остварује добит из другог ентитета или Брчко Дистрикта БиХ, порез на добит који тај порески обвезник треба да плати у вези са том добити умањује се за износ пореза који је платио или треба да плати на тај приход у другом ентитету или Брчко Дистрикту БиХ.

(2) Умањење пореза на добит, у смислу става 1. овог члана, не може прећи износ пореза који би иначе платио за тај износ добити у Републици Српској.

(3) Порески обвезник из става 1. овог члана дужан је да Пореској управи поднесе доказе о висини добити и висини пореза на добит који је његова пословна јединица дужна да плати у другом ентитету или Брчко Дистрикту БиХ.

Члан 52.

(1) Уколико је страном правном лице - корисник прихода на који се примјењује порез по одбитку, резидент стране државе која је са БиХ закључила уговор о избјегавању двоструког опорезивања, тада пореска стопа из члана 44. овог закона која се примјењује на сваки такав извор прихода

да не може прећи пореску стопу из тог уговора, уколико је уговор ратификован и прихваћен од Босне и Херцеговине.

(2) Ослобађање од пореза или нижа пореска стопа примјењује се на приход на који се примјењује порез по одбитку, само ако страном правно лице - корисник прихода обезбједи исплатиоцу прихода, у моменту исплате, доказе о стицању права на ослобађање или примјену ниже пореске стопе засноване на међународном уговору.

(3) Уколико су исплатилац прихода и страном правно лице - корисник прихода на који се примјењује порез по одбитку уговорили да се пружање услуга, односно плаћање тих услуга врши континуирано у току године, у том случају страном правно лице - резидент државе са којом је БиХ закључила уговор о избјегавању двоструког опорезивања потребне доказе у сврху примјене тог уговора не мора достављати приликом сваке исплате прихода, већ једном у току године прије прве исплате прихода.

(4) Министар доноси правилник о условима и начину стицања права на ослобађање из става 2. овог члана.

ГЛАВА VIII НАДЗОР И ДРУГЕ ОДРЕДБЕ

Члан 53.

Надзор над примјеном овог закона врши Министарство финансија, а инспекцијски надзор Пореска управа.

Члан 54.

Порески обвезник не може вршити исплате дивиденде и удјела у добити уколико на дан исплате има неизмирених доспјелих пореских обавеза.

Члан 55.

Пореска управа сарађује са пореским органима у Босни и Херцеговини ради превенције избјегавања извршавања пореских обавеза.

Члан 56.

(1) Порески обвезници ради утврђивања пореске основице дужни су да обезбједи прикупљање и сачињавање књиговодствених исправа, вођење пословних књига и сачињавање финансијских извјештаја у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија.

(2) Порески обвезници дужни су да воде и друге евиденције и пословне књиге, у складу са законом.

Члан 57.

На контролу, утврђивање, наплату и застарјелост пореза на добит примјењује се закон којим се уређује порески поступак.

ГЛАВА IX КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

(1) Новчаном казном од 20.000 КМ до 60.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) не посједује документацију о трансферним цијенама која садржи довољно података и анализа на основу којих се може потврдити да су услови трансакција у складу са принципом "ван дохвата руке" (члан 34. став 1),

2) на захтјев Пореске управе, у року од 30 дана, не достави документацију из тачке 1) овог члана (члан 34. став 2),

3) не поднесе годишњу пријаву контролисаних трансакција са повезаним лицима (члан 34. став 3) и

4) врши исплате дивиденде и удјела у добити, а има доспјеле неизмирене пореске обавезе (члан 54).

(2) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Члан 59.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако не обавијести Пореску

управу о закључењу и битним елементима уговора о обаваљању послова са страним правним лицем који те послове обавља путем сталног мјеста пословања, у року од пет дана од дана његовог закључења (члан 42).

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 4.500 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Члан 60.

За друге повреде одредаба овог закона које имају обиљежја прекршаја, као и одговорности и санкције за прекршаје, примјењује се закон којим се уређује порески поступак.

ГЛАВА X ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 61.

Министар ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о примјени норматива расхода за утврђивање кала, растура, квара и лома (члана 11. став 6),

2) Правилник о примјени годишњих амортизационих стопа (члан 12. став 12),

3) Правилник о форми и садржају образаца и пореских пријава пореза на добит (члан 25. став 7, члан 39. став 4),

4) Правилник о трансферним цијенама и методама за њихово утврђивање (члан 35) и

5) Правилник о условима и начину стицања права на ослобађање од плаћања пореза (члан 52. став 4).

Члан 62.

Утврђивање пореске основице, пријављивање и плаћање пореза на добит за 2015. годину извршиће се у складу са одредбама Закона о порезу на добит ("Службени гласник Републике Српске", бр. 91/06 и 57/12).

Члан 63.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о порезу на добит ("Службени гласник Републике Српске", бр. 91/06 и 57/12).

Члан 64.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. јануара 2016. године.

Број: 02/1-021-1317/15
29. октобра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1681

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОДГОЂЕНОМ ПЛАЊАЊУ ПОРЕСКОГ ДУГА

Проглашавам Закон о одгођеном плаћању пореског дуга, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој сједници, одржаној 29. октобра 2015. године, а Вијеће народа 9. новембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о одгођеном плаћању пореског дуга није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3602/15
10. новембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ОДГОЂЕНОМ ПЛАЊАЊУ ПОРЕСКОГ ДУГА

Члан 1.

Овим законом уређују се појам, услови, начин и поступак одгођеног плаћања пореског дуга.